

Ministerens Forslag var det mindst komplicerede, det letteste at udføre i Praksis og tillige det billigste. Det byggede paa Kendsgerninger og Erfaringer, og der stod en betydelig Sagskundskab bag det. Inden for Venstre herskede der imidlertid forskellige Anskuelser om Sagen. Partiet ønskede derfor ikke at tage endelig Stilling til den ved 1. Behandling, men forbeholdt sig i Udvalget at se nærmere paa de Muligheder, som kunde komme i Betragtning.

Boeck-Hansen (K. F.) pointerede, at det var paa høje Tid, der blev gjort noget til Sikring af Tangerne ved Thyborøn. Heller ikke hans Parti ønskede paa Forhaand at tage Standpunkt til Sagen; den burde først underkastes en omhyggelig Udvalgsbehandling. Den fuldstændige Lukning af Kanalen var den billigste Løsning og vel tillige den sikreste. Havde man ikke i lange Tider forsøgt at holde et Sejlløb aabent, vilde næppe heller nogen have følt sig brøsthølden ved, at Kanalen blev lukket. Men efter at Tangen er blevet gennembrudt, havde man faaet et Havfiskeri, udgaaende fra Thyborøn, hvad der gjorde Forholdene noget vanskeligere. Flere Tusinde Mennesker var nu økonomisk afhængige af, at der eksisterede et Sejlløb i den vestlige Ende af Limfjorden. Om det saa skulde være Thyborøn Kanal eller en Kanal til Hanstholm, var et andet Spørgsmaal. Man maatte i saa Henseende overveje Ulemperne ved at undvære Thyborøn som Fiskerihavn, som Nødhavn og som kommerciel Havn. Paa den anden Side kunde det maaske siges, at der i teknisk Henseende ikke var den Risiko forbundet med Hanstholmkanalens som med Thyborønkanalen, og det kunde eventuelt blive det afgørende. Det konservative Folkeparti gik ind i Udvalgsarbejdet med den bedst mulige Vilje til at søge tilvejebragt den mest forsvarlige Løsning af denne Sag, der maaske kunde komme til at dreje sig om det største Arbejde, Staten nogen Sinde har udført her i Landet.

Bertel Dahlgaard (R. V.) mente i Overensstemmelse med, hvad der var udtalt fra anden Side, at det vilde være heldigt for Sagens Forløb, at man ikke bandt sig for stærkt ved første Behandling, saa at der i Udvalget kunde blive Mulighed for en fordomsfri Forhandling, naar yderligere Materiale kom til at foreligge. Til Fordel for sit Forslag havde Ministeren i særlig Grad anført, at det var væsentlig billigere end Forslag II og III. Det maatte imidlertid staa alle klart, at Lukningen af Thyborønkanalen med en næsten indtil Vished grænsende Sandsynlighed vilde drage Bygningen af Hanstholmkanalens efter sig som Følge af den Betydning, Limfjorden i vore Dage har faaet som Gennemsejlingsfarvand. Desuden vilde Lovforslagets Vedtagelse sandsynligvis drage efter sig Bygningen af en Dæmning ved Aggersund eller Gøl.